

JOŽE GAČNIK o minuli sezoni v Italijanskem klubu in njegov pogled na futsal v Sloveniji

Dolgoletni slovenski legionar, Jože Gačnik, je v Italiji zaključil svojo dvanajsto sezono, v kateri je drugo leto zapored deloval v klubu A. S. Bergamo. Kot trener je mladinsko selekcijo popeljal v končnico, medtem ko je v članskem moštvu kot igralec sezono v Serie B končal na šestem mestu. Še vedno prvi strelec slovenske futsal reprezentance je v pestrem intervjuju za Kapodol spregovoril tudi o nastopu reprezentance na EP, o zaključku domačega prvenstva in o svojem pogledu na futsal v domovini.

Kako ste zadovoljni s svojo dvanajsto italijansko sezono?

"To sezono sem bil igralec prve ekipe in trener mladinske selekcije, s katero smo se z zelo mladimi igralci uvrstili v končnico. Moram priznati, da sem navdušen nad tem, kar smo dosegli z mladinci. Kljub porazu v prvem krogu "play-offa", smo presegli letošnja pričakovanja."

Članskemu moštvu ni šlo tako dobro.

"Nad člansko sezono sem na drugi strani razočaran, saj sem pričakoval, da bomo skoraj zagotovo igrali v končnici, ki je letos pripadla tudi četrto- in petouvrščeni ekipi rednega dela. Skozi sezono smo resda imeli veliko poškodb, kljub temu pa menim, da bi z dobrim delom lahko naredili več. Klub je s tem rezultatom zadovoljen, jaz pač ne."

Kje bi lahko storili več?

"Po lanski funkciji pomočnika trenerja naj bi imel letos pri vodenju članske ekipe nekoliko večjo besedo, a sem bil zaradi različnih razlogov s strani prvega trenerja postavljen na stranski tir. Tako sem v prvi ekipi ostal le kot igralec, trener me je tu in tam vprašal za nasvet, a treningov nisem več vodil. Posledično najbolj pomembnih tekem nismo odigrali taktično dobro, kar se je odrazilo na naših nadaljnjih rezultatih, s katerimi se nismo uvrstili v končnico."

Kako je sezonski dosežek sprejelo vodstvo kluba?

"Za moštvo je bil to najslabši rezultat v zadnjih petih letih, za vodstvo kluba pa nekaj normalnega."

Kako v naslednji sezoni?

"Na podlagi mladinskih rezultatov je vodstvo kluba še naprej zelo zainteresirano, da ostanem v klubu kot igralec in trener. Trenutno se še ne ve kdo bo trener prvega moštva. Igralci namreč težijo k temu, da bi jih vodil jaz, kar zame pomeni najtežjo situacijo, saj sem v pristnih prijateljskih odnosih tako s trenerjem kot predsednikom kluba in se ne bi rad vmešaval v klubske odločitve."

Pa bi mesto prvega trenerja prevzeli?

"Omenjeno vlogo bi prevzel kvečjemu v primeru klubske odločitve kot take ali pa v primeru, da se trener sam ne bi več počutil sposobnega voditi ekipe. Sicer pa sem zadovoljen tudi z vodenjem mladincev, s katerimi smo se letos dokazali. Kljub interesu kluba po nadaljnjem sodelovanju, sem v pogovorih tudi z nekaterimi drugimi klubi. Z enim izmed njih se v mesecu maju odpravljam tudi na mednarodni turnir v Rusijo."

Za kakšen turnir pravzaprav gre?

"Gre za turnir četverice klubov, na katerem bodo poleg domačega kluba, Dina Moskva, sodelovali še prvak Azerbajdžana, prvak Češke in italijanska ekipa Domus Bresso iz Milana. Stroški potovanja italijanskega moštva bodo pokriti s strani kluba samega, ekipe pa se bodo borile za nagrade od dvajset tisoč za prvo do pet tisoč evrov za četrto mesto."

Po čem se delo v Milanu razlikuje od tistega v Neaplju?

"Po drugi sezoni v Milanu sem se na tamkajšnje življenje kar privadil. Moram pa reči, da je življenje tu v primerjavi s tistim v Neaplju dosti različno. Tako po obnašanju kot po standardu, ki je nekje podoben tistemu v Sloveniji. Morda smo Slovenci v tej primerjavi še nekoliko bolj "živi". V Milanu pač nekoga že moraš malo bolje poznati, da s teboj spregovori kakšno besedo več. V klubu so me lepo sprejeli, ti dve sezoni pa sta kar hitro minili. Resda bi lahko storili več, a svoje je v določeni meri storila tudi na trenutke slabša klubska disciplina, ki mnogokrat velja za mejnik med končnico in ligo za obstanek."

Brat Robert je medtem v Sloveniji vodil ekipo Sevnice kot igralec in trener. Je to priporočljivo v futsalu?

"Dejstvo je, da je to funkcijo možno dobro opravljati ob ustrezni podpori dobre klubske uprave in do neke določene kakovosti lige. V našem slovenskem standardu futsala, kjer se trenira približno trikrat na teden, je to ob določeni pomoči s klopi (menjave) še izvedljivo. V profesionalizmu, kjer se trenira vsak dan, je to že dosti težje."

Kje so, če so, prednosti takšnega vodenja ekipe?

[REDACTED]